

Voltooid verliefde tijd

Christianne Offermans

2018, eerste uitgave

Christianne Offermans werd in 1980 geboren in Zuid-Limburg. Als kind schreef ze al op de basisschool haar eerste gedichten. Ze stopte sindsdien nooit meer met schrijven. Later ging zij haar gedichten en spreuken delen met mensen op internet, waardoor haar website en Facebook pagina "Chrisje" ruim 30.000 volgers kreeg. Ze was een van de door de jury gekozen winnende finalisten van de landelijke schrijfwedstrijd Jouw Verhaal in 2014, schreef onder andere columns voor de Flair en de LINDA, is redacteur voor Gaykrant, vaste columnist voor Zij aan Zij magazine en opiniemaker voor Joop (BNN VARA).

Social media

Facebook: www.Facebook.com/chrisjequotes

Instagram: www.instagram.com/chrisjeonlinemagazine

Website: www.chrisje.info

Auteursrecht

© 2018. Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur. Ondanks alle aan de samenstelling van dit boek bestede zorg kan noch de uitgever noch de auteur aansprakelijk worden gesteld voor eventuele schade die het gevolg is van enige fout in deze uitgave.

Fotografie	Cindy van Hooft, Sandra Gorissen Photography en Christianne Offermans
Coverfoto	Cindy van Hooft
ISBN nummer	9789402180961

Voorwoord

Ik kan me niet herinneren dat er een tijd was waarin ik geen gedichten schreef. Al van kinds af aan kan ik ergens lopen, zitten, rijden - of zelfs wakker worden in het holst van de nacht - plots met één of twee zinnen in mijn hoofd. Daar bouw ik mijn gedicht omheen.

Het schrijven van gedichten was, is en blijft voor mij een uitlaatklep. Ik kan me een leven zonder het schrijven van gedichten niet voorstellen.

Dat mijn gedichten mensen raken, dat ik regelmatig berichten krijg van vreemden die me laten weten dat ze troost hebben gevonden in een gedicht, ontroert én motiveert me om door te schrijven.

Ik vind het bijzonder dat ik met mijn gedachten, mijn gevoel en mijn gedichten anderen kan helpen in moeilijke tijden.

niet te min

op de dagen dat ik je miste
was de stilte adembenemend
maar als je te dichtbij me was
voelde het soms claimend

daar waar ik wil zijn
is precies er tussen in
zodat ik je niet te veel mis
maar ook niet te min

dromen

ik droom graag 's nachts en overdag
het liefst van rare dingen
dat ik zou opstaan en plots
prachtig zou kunnen zingen

ik droom over mogelijkheden
die nooit uit zullen komen
maar da's juist het mooie
je mag overal van dromen

aangebrand

ik kan niet heel goed koken
ik brand nog vaak iets aan
maar des te trotser ben ik
als het wel goed is gegaan

ik kan niet heel goed koken
ik verbrand wel eens mijn arm
en als het echt fout gaat
gaat vanzelf het brandalarm

maar als ik dan eens kook
en het serveren ging ook goed
dan geeft het gelukke recept
me wel weer extra moed

liever

dieren zijn liever dan mensen
dat is makkelijk om te zien
als je vraagt of ze van je houden
zeggen ze nooit "misschien"

dieren zijn veel leuker
ze hebben een vacht en een snuit
ze gooien je bovendien na een ruzie
nooit zomaar er uit

dieren zijn veel leuker
ze zetten je nooit naar hun hand
als ik moest kiezen tussen mensen en dieren
schoof ik mensen aan de kant

Foto: Christianne Offermans

struikel

ik raak wel eens in de war
of struikel over mijn woorden
ik weet nooit waar het westen ligt
en ook niet waar het noorden

ik zeg soms domme dingen
ze vallen vanzelf uit mijn mond
ik zoek dan wel eens naar
het zwarte gat in de grond

ik ben nogal een warhoofd
en chaotisch bovendien
nu ik het zo bedenk, heb jij
mijn sleutels soms gezien?

oceaan

ik wil de zee omarmen

ik wil de hele oceaan

ik wil er stil in liggen

ik wil er uit bestaan

ik wil de golven voelen

ik wil het water om me heen

ik wil de vloed trotseren

ik wil sterker zijn dan steen

lek

haar lippen vol gespoten

haar boezem is perfect

toch zou ik het niet willen

ik zou bang zijn dat iets lekt

haar haren zijn verlengd

en haar billen plots te rond

ik laat mijn haar wel langer groeien

en heb van mezelf al een kont

beroofd

ik zocht om me heen
en in mijn tas
en achter in mijn hoofd

net was er nog alles
nu is het leeg
ben ik beroofd?

ik zocht en vloekte
raakte in paniek
en van mijn stuk

verrek, dacht ik
dan begin ik maar opnieuw
en ik maakte mijn geluk
